

D E C I Z I E

11 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul:

Svetlana Filincova,

Judecători:

Tamara Chișcă-Doneva, Elena Covalenco,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinând recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Publicația
Periodică „Buletinul Vamal” Societate cu Răspundere Limitată împotriva
Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la anularea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014, prin care a
fost respinsă cererea de apel, declarată de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun.
Chișinău, menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 08 noiembrie
2013 și hotărârea suplimentară din 29 mai 2014,

C O N S T A T Ă :

La 09 aprilie 2013 PP „Buletinul Vamal” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la
anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin decizia nr. 652/P/2 din
22 februarie 2013, Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a aplicat
sanțiuni agentului economic PP „Buletinul Vamal” SRL pentru încălcarea
legislației fiscale.

Astfel, organul fiscal a calculat suma de 103110 lei TVA aferentă bugetului și ca consecință – majorarea de întârziere la TVA 15852 lei, amendă pentru diminuarea TVA 30933 lei, micșorarea trecerii în cont a TVA cu 16548 lei și 2000 lei, amendă pentru întocmirea neconformă a declarației pe TVA, amendă 42946 lei pentru diminuarea venitului impozabil și amendă în sumă de 1000 lei pentru prezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit cu date neautentice.

Nefiind de acord cu decizia organului fiscal, la 04 martie 2013 PP „Buletinul Vamal” SRL a înaintat cerere prealabilă privind anularea deciziei nr. 652/P/2 din 22 februarie 2013, care a fost respinsă.

Reclamantul și-a exprimat dezacordul față de actul emis de organul fiscal, invocând că ca motiv de emitere a deciziei contestate a servit actul de control nr. 5-658784 și 5-658785 din 25 ianuarie 2013, întocmit conform rezultatelor controlului fiscal prin metoda verificării totale a activității PP „Buletinul Vamal” SRL pentru perioada 01 noiembrie 2008 - 31 octombrie 2012.

În acest act au fost invocate livrări de bunuri și servicii de la terți conform a 12 facturi fiscale, care în opinia inspectorilor fiscali, nu au fost utilizate de către PP „Buletinul Vamal” SRL în scopuri de antreprenariat, respectiv greșit a fost dedusă uzura în scopuri fiscale (sumele fiind scoase de la cheltuieli) și greșit a fost luat TVA la trecere în cont, aferent bunurilor și serviciilor procurate conform acestor facturi (cu sumele date fiind micșorată TVA). Ca rezultat, suma venitului impozabil a fost majorată cu suma uzurii care anterior a fost dedusă în scopuri fiscale și calculată amenda în mărime de 42946 lei (286306 lei X 15%), conform prevederilor art. 260 alin. (5) Cod Fiscal.

Procedură similară a fost aplicată și în cazul calculării sumelor TVA. Astfel suma TVA conform acestor 12 facturi fiscale a fost scoasă de la trecerea în cont în perioadele respective, calculate majorări de întârziere la TVA, conform art. 228 alin. (2) Cod Fiscal și amenzi conform art. 261 alin. (4) Cod Fiscal.

Totodată, în actul de control a fost indicat că PP „Buletinul Vamal” SRL a diminuat suma TVA pentru luna august 2012, în valoare de 50855 lei, rezultată din tranzacția din 23 august 2012 cu SC „Energocredit-SL” SRL.

Reclamantul a explicat că bunurile în cauză constituie materiale de construcție și obiecte sanitare utilizate la reparația și dotarea imobilelor PP „Buletinul Vamal” SRL. Lucrările au fost efectuate în regie proprie, cu forțele proprii ale angajaților PP „Buletinul Vamal” SRL și a chiriașilor bunurilor imobile, fiind întocmite acte de casare, aprobate de administrația PP „Buletinul Vamal” SRL.

Referitor la concluzia din actul de control privind tranzacția cu SC „Energocredit-SL” SRL, a menționat că situația în cauză a apărut ca rezultat al anulării SC „Energocredit-SL” SRL ca plătitor de TVA, prin decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 83 din 23 august 2012.

Ca urmare a acesteia, IFS pe mun. Chișinău a informat PP „Buletinul Vamal” SRL, prin scrisoarea nr. 01-16/1-6439 din 15 octombrie 2012 despre necesitatea excluderii din trecerea în cont a TVA, aferentă tranzacției cu SC „Energocredit-SL” SRL, iar prin scrisoarea din 25 octombrie 2012 reclamantul a informat pârâtul despre faptul că tranzacția a fost anulată, însă motivul contestării de către SC „Energocredit-SL” SRL a deciziei privind anularea ca plătitor a TVA, în cazul unui câștig de cauză părțile vor reveni la tranzacția inițială.

La fel, a subliniat că atât PP „Buletinul Vamal” SRL cât și SC „Energocredit-SL” SRL au reflectat în evidența sa și în declarațiile corespunzătoare la autoritatea fiscală anularea tranzacțiilor și corectarea sumelor TVA aferente acestei tranzacții.

Accentuează că concluzia din actul de control privind diminuarea sumei TVA aferente tranzacției cu SC „Energocredit-SL” SRL este cu atât mai mult irelevantă, cu cât decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 83 din 23 august 2012 prin care SC „Energocredit-SL” SRL a fost anulat ca plătitor de TVA, a fost suspendată de instanța de judecată, ca măsură de asigurare a acțiunii, prin încheierea din 04 februarie 2013 pe cauza civilă cu nr. 3ca-1239/2012.

Reclamantul consideră că era în drept să primească la trecerea în cont a sumei TVA conform facturilor eliberate de furnizori, cu atât mai mult cu cât autoritatea fiscală în cadrul controlului a stabilit că furnizorii au reflectat și achitat TVA la buget conform facturilor de livrare în adresa reclamantului.

Totodată, a precizat că PP „Buletinul Vamal” SRL era în drept să treacă la cheltuieli uzura materialelor de construcție primite conform facturilor enunțate mai sus și utilizate la reparație în regie proprie.

A solicitat anularea deciziei IFS pe mun. Chișinău nr. 652/P/2 din 22 februarie 2013 în privința PP „Buletinul Vamal” SRL.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 08 noiembrie 2013 cererea PP „Buletinul Vamal” SRL (în redacția SRL „Vinăria Zîmbreni”) a fost admisă. A fost anulate parțial decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 652/p/2 din 22 februarie 2013 în partea V de aplicare a amenzilor de 2000 lei, conform art. 257 alin. (1) Cod fiscal, 1000 lei, conform art. 260 alin. (3) Cod fiscal; 30933 lei, conform art. 261 alin. (4) Cod fiscal; 42946 lei, conform art. 260 alin. (5) Cod fiscal. (f. d 70)

La 04 decembrie 2013 Judecătoria Râșcani mun. Chișinău a emis hotărâre suplimentară prin care au fost anulate integral și pct. I, II, III, IV ale Deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 65/p/2 din 22 februarie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către PP „Buletinul Vamal” SRL c/f 1003600039482. (f. d. 77)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 28 noiembrie 2013 PP „Buletinul Vamal” SRL a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f. d. 85)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2014 cauza a fost ridicată de la examinare și restituită în primă instanță pentru emiterea unei hotărâri suplimentare. (f. d. 98)

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 29 mai 2014, decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 652/p/2 din 22 februarie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către PP „Buletinul Vamal” SRL c/f 1003600039482 și anume în partea pct. V de aplicare a amenzii în mărime de 1800 lei, conform prevederilor art. 260 alin. (4) Cod fiscal, a fost menținută fără modificări. (f. d. 103-104)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014 a fost respinsă cererea de apel, declarată de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și

menținută hotărârea primei instanțe precum și hotărârea suplimentară din 29 mai 2014.

La 12 decembrie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că aceasta a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept procedural prevăzute de Codul fiscal și Codul de procedură civilă.

Invocă că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și anume prin controlul fiscal efectuat prin metoda verificării totale de către colaboratorii IFS mun. Chișinău la PP „Buletinul Vamal” SRL pentru perioada de activitate 01 noiembrie 2008-31 octombrie 2012 s-au stabilit un șir de încălcări ale legislației fiscale, ceea ce a generat adoptarea de către Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a deciziei nr. 652/p/2 din 22 februarie 2013.

Consideră că toate argumentele, invocate de IFS mun. Chișinău atât în cadrul examinării fondului cauzei cât și în cadrul examinării apelului, au fost ignorate de către ambele instanțe fără a fi apreciate.

Este de opinia că instanța de apel contrar prevederilor art. 373 alin. (1) și (2) CPC a examinat superficial atât argumentele invocate în cererea de apel cât și materialul probator anexat la dosar, fără a fi examinată legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 decembrie 2014, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din sensul prevederilor art. 432 alin. (5) CPC rezultă că încălcarea esențială a normelor de drept procedural se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

După cum rezultă din actele cauzei, PP „Buletinul Vamal” SRL (în redacția SRL „Vinăria Zîmbreni”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva IFS pe mun. Chișinău, solicitând anularea deciziei organului fiscal nr. 652/P/2 din

22 februarie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de PP „Buletinul Vamal” SRL c/f 1003600039482.

Judecând pricina în cauză, prima instanță prin hotărârea din 08 noiembrie 2013, a admis acțiunea înaintată de PP „Buletinul Vamal” SRL (în redacția SRL „Vinăria Zîmbreni”), anulând parțial decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 652/p/2 din 22 februarie 2013 în partea V de aplicare a amenzilor de 2000 lei conform art. 257 alin. (1) Cod fiscal; 1000 lei conform art. 260 alin. (3) Cod fiscal; 30933 lei conform art. 261 alin. (4) Cod fiscal; 42946 lei conform art. 260 alin. (5) Cod fiscal.

Prin hotărârea suplimentară din 04 decembrie 2013 au fost anulate integral și pct. I, II, III, IV, din decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 652/p/2 din 22 februarie 2013, iar prin hotărârea suplimentară din 29 mai 2014 a fost menținută pct. V din decizia contestată în partea aplicării amenzii în mărime de 1800 lei, conform art. 260 alin. (4) Cod fiscal.

Judecând apelul, declarat de IFS pe mun. Chișinău, instanța de apel a găsit necesar de a-l respinge și a menține hotărârea primei instanțe din 08 noiembrie 2013 și hotărârea suplimentară din 29 mai 2014, fără a se expune asupra legalității hotărârii suplimentare din 04 decembrie 2013.

La emiterea unei asemenea soluții, instanța de apel a reținut ca întemeiate argumentele primei instanțe precum că bunurile procurate conform facturilor fiscale constituie materiale de construcție și obiecte sanitare utilizate la reparația și dotarea imobilelor, ce aparțin PP „Buletinul Vamal” SRL și a chiriașelor bunurilor imobile.

Instanțele au menționat că la caz, PP „Buletinul Vamal” SRL este în drept să primească la trecerea în cont a sumei TVA, precum și să treacă la cheltuieli uzura materialelor de construcție primite conform facturilor prezentate și utilizate la reparație în regie proprie.

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind eronată concluzia din actul de control privind diminuarea sumei TVA aferente tranzacției cu SC „Energocredit-SL” SRL, motivând că situația respectivă a apărut ca rezultat al anulării SC „Energocredit-SL” SRL ca plătitor de TVA, prin decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 83 din 23 august 2012.

Instanța de recurs constată, însă, că contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel conține o motivare arbitrară, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul apărut.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele

din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi și dispozițiilor conținute în art. 373 alin. (5) CPC, instanța de apel judecând apelul nu s-a pronunțat și nu a combătut toate argumentele invocate în cererea de apel de către IFS pe mun. Chișinău, inclusiv celor aduse în dezacordul cu hotărârea primei instanțe.

În acest context, se va menționa că unul din argumentele de bază, asupra căruia a insistat IFS pe mun. Chișinău, a fost dezacordul adus în privința invocărilor din acțiune depusă de PP „Buletinul Vamal” SRL și care în mod arbitrar au fost respinse de prima instanță.

Instanța de apel, însă, fără a intra în esența acestui argument și fără a supune verificării argumentul dat în raport cu prevederile legale sub imperiul căror urmează a fi judecat prezentul litigiu, a reținut că hotărârile primei instanțe sunt legale și întemeiate, fiind adoptate cu aplicarea corectă a normelor de drept material și cu respectarea normelor de drept procedural.

Astfel, reieșind din specificul acțiunii deduse judecării, precum și în scopul stabilirii temeinicii sau netemeinicii pretențiilor, alături de cele constatate, era indispensabil de a verifica cerințele formulate prin prisma particularităților instituite de legislația fiscală, care reglementează principiile generale ale impozitării, statutul juridic al contribuabililor, al organelor fiscale și al altor participanți la relațiile reglementate de legislația fiscală, principiile de determinare a obiectului impunerii, principiile evidenței veniturilor și cheltuielilor deduse, modul și condițiile de tragere la răspundere pentru încălcarea legislației fiscale, precum și modul de contestare a acțiunilor organelor fiscale și ale persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora.

De asemenea, instanțele de judecată la examinarea speței date urma să verifice dacă a fost respectată procedura legală de casare (trecere la pierderi) a bunurilor imobile, a mașinilor, utilajelor, unităților de transport și altor bunuri uzate, raportate la mijloacele fixe.

La caz, însă, contrar prevederilor enunțate, instanțele de judecată întru susținerea soluțiilor date într-un mod limitativ și incert au supus analizei numai factura fiscală cu seria nr. KX6377957, rezultată din tranzacția avută loc între PP „Buletinul Vamal” SRL și SC „Energocredit-SL” SRL din 23 august 2012.

Necătând la acesta, instanța de recurs reține că chiar și această analiză se constată a fi una superficială, deoarece la caz, urma a fi verificată situația dacă marfa reflectată în factură, care a și constituit obiectul tranzacției date, a fost sau nu returnată furnizorului PP „Buletinul Vamal” SRL în urma anulării SC „Energocredit-SL” SRL ca plătitor de TVA și anulării tranzacțiilor din 23 august 2012. Întru susținerea poziției sale, PP „Buletinul Vamal” SRL trebuia să prezinte toate exemplarele facturilor fiscale care au fost anulate cu seria KX nr. 6377957 din 23 august 2013 și să ia în evidență marfa returnată.

De asemenea, în speța supusă judecării instanțele de judecată întru susținerea soluțiilor date urmau să administreze probe concludente, pertinente și admisibile, care au putere de convingere și au drept scop adeverirea existenței dreptului pretins. Aceste probe servesc la constatarea sau realizarea dreptului dedus judecății, împotriva celui care în mod nejustificat l-a denegat sau încălcat.

Astfel, la caz, instanțele urmau să propună participanților la proces să prezinte probe care ar demonstra că întreprinderea întemeiat a majorat suma uzurii în scopuri fiscale din motivul includerii la calcularea uzurii în scopuri fiscale a mijlocului fix cu valoarea de 69055 lei, care nu a fost folosit în activitatea de antreprenariat, precum și probe care ar atesta că întreprinderea întemeiat a atribuit la deduceri în scopuri fiscale suma cheltuielilor de reparație a mijlocului de transport arendat fără plată în anul 2010 – 14886 lei și în 2011 – 17773 lei.

Prin urmare, se constată că instanța de apel la judecarea pricinii a ignorat și prevederile art. 118 alin. (5) CPC, care acordă instanței judecătorești (judecătorului) dreptul de a propune părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

În acest context este evident că instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a intra în esența pretenției formulate și fără a da o apreciere cuvenită materialului probator existent la dosar în raport cu prevederile legale ce guvernează raportul juridic apărut în speța dată, fapt ce contravine și dispozițiilor art. 130 alin. (3) CPC.

Instanța de recurs reține că soluția dată de instanța de apel în partea nominalizată nu conține o argumentare din care să rezulte certitudinea soluției la care s-a ajuns, respectiv instanța de recurs este în imposibilitatea de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și de a verifica temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege, fapt ce denotă că judecarea cauzei a fost efectuată în mod superficial cu o analiză arbitrară a probelor.

Totodată, la caz instanța de recurs reține și prevederile art. 241 alin. (4)-(6) CPC, potrivit căreia în partea descriptivă se indică succint pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului și explicațiile celorlalți participanți la proces. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În sensul normei enunțate este de înțeles că concluziile instanței expuse în partea motivată a hotărârii, trebuie să coincidă cu soluția instanței cuprinsă în dispozitivul hotărârii. Or, în caz contrar hotărârea este lovită de nulitate.

În speța supusă judecării se constată că contrar prevederilor normelor enunțate mai sus, instanța de apel verificând legalitatea hotărârii primei instanțe precum și a hotărârilor suplimentare, a omis de a se expune asupra hotărârii suplimentare a primei instanțe din 04 decembrie 2013, care la rândul său este una nemotivată și neargumentată, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art. 239 și 241 CPC.

Instanța de recurs nu consideră posibil de a ridica de la examinare cauza civilă și de a o transmite pentru adoptarea unei noi decizii suplimentare pe motiv că decizia adoptată în fond este una neîntemeiată, iar repararea omisiunii poate avea loc numai prin rejudecarea cauzei.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Sarcina pusă în fața judecătorului nu va fi doar pronunțarea unei soluții care să aplaneze litigiul dintre părți, dar și ca soluția respectivă să fie legală și, pe cât este de posibil, să stabilească adevărul obiectiv.

Faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanță a normelor de drept procedural, precum și la examinarea superficială și evazivă a apelului, cât și a acțiunii supuse judecării, fără a fi verificată, în condițiile legii, legalitatea hotărârii atacate cu apel.

Prin urmare Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că în speță se impune casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

D e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Publicația Periodică „Buletinul Vamal” Societate cu Răspundere Limitată (în redacția SRL „Vinăria Zîmbreni) împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la anularea actului administrativ, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecători:

Tamara Chișcă-Doneva

Elena Covalenco

Dumitru Mardari

Maria Ghervas